

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 454

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 26 iunie 2003

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
279.	— Lege privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe	1-3	
408.	— Decret pentru promulgarea Legii privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe.....	3	
★			
280.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 202/2002 privind gospodărirea integrată a zonei costiere.....	4	
409.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 202/2002 privind gospodărirea integrată a zonei costiere	5	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 229 din 3 iunie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 127 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 79/2003			
			5-7
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
711.	— Hotărâre pentru propunerea părintelui Schönberger Eugen Anton în funcția de episcop al Episcopiei Romano-Catolice Satu Mare, în vederea recunoașterii prin decret al Președintelui României.....		7
712.	— Hotărâre pentru abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 1/2002 privind dizolvarea Consiliului General al Municipiului București		7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
354.	— Ordin al ministrului industriei și resurselor privind recunoașterea Asociației de acreditare din România — RENAR ca organism național de acreditare		8

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — În temeiul art. 114 alin. (1) din Constituție, Guvernul este abilitat ca de la data intrării în vigoare a prezentei legi, dar nu înainte de încheierea primei sesiuni ordinare a anului 2003, și până la reluarea lucrărilor Parlamentului în cea de-a doua sesiune ordinară a anului 2003 să emită ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice, după cum urmează:

I. **Aderarea și ratificarea unor acorduri și înțelegeri internaționale, cu excepția tratatelor încheiate în numele României**

II. **Economia și finanțele publice:**

1. reglementări privind rectificarea bugetului de stat și a bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2003, pe baza indicatorilor macroeconomici în semestrul I al anului 2003

și a actelor normative adoptate în anul 2003, cu influențe asupra cheltuielilor bugetare;

2. reglementarea unor măsuri în materie financiar-fiscală;

3. măsuri pentru recuperarea fondurilor comunitare utilizate necorespunzător și a fondurilor de cofinanțare aferente;

4. modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 128/1998 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor legal confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 98/1999, cu modificările și completările ulterioare;

5. măsuri pentru tranzacționarea creanțelor comerciale și prin intermediul piețelor reglementate de mărfuri și instrumente financiare derivate;

6. măsuri pentru reglementarea derulării procesului de privatizare/postprivatizare a unor societăți comerciale la care Ministerul Industriei și Resurselor este instituție publică implicată;

7. măsuri pentru reglementarea pregătirii aprovizionării cu gaze pentru programul de iarnă 2003—2004;

8. măsuri pentru reglementarea liberei circulații a mărfurilor, prin modificarea și completarea Legii nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor;

9. modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2002 privind achizițiile publice prin licitații electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 468/2002, cu modificările și completările ulterioare;

10. măsuri pentru finalizarea privatizării societăților comerciale rămase în portofoliul Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului;

11. recapitalizarea Băncii de Export-Import a României „EXIMBANK” — S.A.;

12. perfecționarea cadrului legislativ în domeniul transporturilor, în vederea alinierii la legislația comunitară;

13. măsuri privind amenajarea, conservarea și dezvoltarea teritorială durabilă, relansarea activității în domeniul construcțiilor;

14. modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 174/2002 privind instituirea măsurilor speciale pentru reabilitarea termică a unor clădiri de locuit multietajate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 211/2003;

15. modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 22/1999 privind administrarea porturilor și a căilor navigabile, precum și desfășurarea activităților de transport naval în porturi și pe căi navigabile, republicată;

16. modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 20/1994 privind măsuri pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor existente, republicată, cu modificările ulterioare;

17. aprobarea punctelor de inspecție a frontierei (PIF) organizate în punctele de trecere a frontierei, stabilite pentru importul, exportul și tranzitul tipurilor de mărfuri supuse controalelor veterinare, precum și condițiile de aprobare a posturilor de inspecție de frontieră responsabile pentru controalele veterinare ale animalelor vii și produselor provenite din țările terțe.

III. Administrația publică centrală și locală:

1. modificarea Ordonanței Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare;

2. modificarea Ordonanței Guvernului nr. 81/2001 privind înființarea și organizarea Institutului Național de Administrație, aprobată cu modificări prin Legea nr. 106/2002;

3. organizarea activității de consultanță juridică în administrația publică;

4. organizarea și funcționarea serviciilor publice de editare a monitoarelor oficiale ale unităților administrativ-teritoriale;

5. reglementări privind concediul de odihnă și alte concedii ale aleșilor locali;

6. modificarea art. 23 din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 326/2001, cu modificările și completările ulterioare;

7. prorogarea unor termene prevăzute în acte normative cu putere de lege;

8. modificarea Ordonanței Guvernului nr. 107/1999 privind activitatea de comercializare a pachetelor de servicii turistice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 631/2001;

9. înființarea Agenției Naționale pentru Sănătatea Animalelor, Plantelor și Siguranța Alimentelor;

10. organizarea și funcționarea structurilor de control în cadrul autorităților administrației publice centrale;

11. modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 48/2002.

IV. Muncă și solidaritate socială:

1. măsuri pentru protecția maternității la locurile de muncă expuse riscurilor profesionale;

2. măsuri pentru protecția familiilor monoparentale;

3. reglementări privind serviciile sociale.

V. Sănătate și familie:

1. modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 152/1999 privind produsele medicamentoase de uz uman, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 336/2002;

2. modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 125/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale a Medicamentului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 594/2002, cu modificările ulterioare.

VI. Educație și cercetare:

1. reglementări privind evaluarea, autorizarea și acreditarea în învățământul preuniversitar;

2. reglementări privind evaluarea calității în învățământul superior, constituirea de structuri și stabilirea criteriilor de evaluare;

3. măsuri privind sprijinirea și protecția persoanelor supradotate;

4. măsuri privind îmbunătățirea sistemului de finanțare a unităților de învățământ preuniversitar de stat;

5. modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 33/2001 privind acordarea de rechizite școlare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 126/2002;

6. recunoașterea calificărilor profesionale în conformitate cu directivele Uniunii Europene privind sistemul general de recunoaștere.

VII. Apărare națională, ordine publică și siguranță națională:

1. modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 65/1997 privind regimul pașapoartelor în România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 216/1998, cu modificările ulterioare;

2. modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/2001 pentru stabilirea coeficienților de ierarhizare ai soldelor unor funcții din structurile Ministerului Apărării Naționale, ale căror state de organizare intră în vigoare în perioada 1 iunie 2001 — 31 decembrie 2003 ca urmare a procesului de reorganizare a Armatei Române, aprobată cu modificări prin Legea nr. 52/2002;

3. modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din

instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — (1) În conformitate cu dispozițiile art. 114 alin. (3) din Constituția României, ordonanțele emise de Guvern în temeiul art. 1 vor fi înaintate spre aprobare Camerei Deputaților și Senatului, potrivit procedurii legislative, până la reluarea lucrărilor Parlamentului în cea de-a doua sesiune ordinară a anului 2003. Nerespectarea termenului atrage încetarea efectelor ordonanței.

(2) Ordonanțele adoptate de Guvern potrivit art. 1 vor fi dezbătute cu prioritate.

Art. 3. — În domeniile de abilitare prevăzute în prezenta lege, dacă au fost adoptate proiecte de lege sau propuneri legislative de una dintre Camerele Parlamentului ori dacă au fost elaborate și depuse rapoarte ale comisiilor permanente sesizate în fond, acestea vor fi avute în vedere de Guvern la emiterea ordonanțelor.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 5 iunie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 17 iunie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VIOREL HREBENCIUC

București, 24 iunie 2003.
Nr. 279.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET **pentru promulgarea Legii privind abilitarea Guvernului** **de a emite ordonanțe**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 23 iunie 2003.
Nr. 408.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 202/2002
privind gospodărirea integrată a zonei costiere**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 202 din 18 decembrie 2002 privind gospodărirea integrată a zonei costiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 965 din 28 decembrie 2002, cu următoarele modificări și completări:

1. Alineatele (6) și (7) ale articolului 13 vor avea următorul cuprins:

„(6) Concesionarul plajelor utilizate în scop turistic și al zonelor de îmbăiere se poate asocia cu agenți economici având ca profil de activitate agrementul sau alimentația publică, pentru desfășurarea unor activități sezoniere pe plajă sau în zona de îmbăiere, cu acordul concedentului zonelor costiere și cu avizul autorității publice centrale pentru turism. Agenții economici proprietari ai unor unități de agrement sau cazare și alimentație publică, limitrofe zonei costiere de plajă, au prioritate la aceste contracte cu obligația expresă de a asigura salubritatea zonei de plajă. Acești agenți economici pot ocupa zona costieră proprietate publică cu instalații demontabile care:

a) necesită fundații punctuale și nu depășesc nivelul solului;

b) sunt constituite din prefabricate, module și nu necesită turnarea de betoane sau de materiale de construcție similare;

c) sunt asamblate și dezasamblate în mod secvențial, fără a necesita demolări.

(7) Valabilitatea actului tehnico-juridic emis pentru astfel de instalații nu va putea depăși 3 ani. După expirarea acestui termen deținătorul actului tehnico-juridic are dreptul și obligația de a solicita un nou act tehnico-juridic. În cazul în care cererea sa este respinsă motivat sau nu depune cerere, deținătorul are obligația de a demonta instalațiile în termenul prevăzut în actul respectiv și de a reface caracteristica arealului.“

2. Alineatele (1) și (2) ale articolului 16 vor avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) În scopul conservării condițiilor ambientale și valorii patrimoniale și peisagistice din zonele situate în apropierea țărmului, se delimitează pe toată lungimea litoralului o fâșie de teren lată de 50—150 m măsurați de la linia cea mai înaintată a mării, în funcție de lățimea zonei costiere, în care sunt interzise orice fel de construcții definitive. Această interdicție se aplică, de asemenea, construcțiilor provizorii sau transportabile, cu excepția celor

pescărești, precum și caravelor sau structurilor de primire turistice cu funcții de cazare.

(2) Construcțiile indispensabile securității sau serviciilor publice pot face excepție de la prevederile alin. (1), în baza unui studiu de impact. Realizarea acestor construcții pe fâșia de teren delimitată conform prevederilor alin. (1) se va face numai cu avizul prealabil al autorității publice centrale pentru turism, al autorității publice centrale pentru lucrări publice, transporturi și locuință și al autorității publice centrale pentru protecția mediului și gospodărirea apelor.“

3. Alineatul (1) al articolului 35 va avea următorul cuprins:

„Art. 35. — (1) Autorizarea de construire de noi șosele în banda litorală, de 50—150 m, paralelă cu linia țărmului sau în zonele protejate este interzisă.“

4. După alineatul (3) al articolului 35 se introduce alineatul (4) cu următorul cuprins:

„(4) Se poate autoriza construcția de promenade în banda litorală de 50—150 m, dar nu mai late de 6 m.“

5. Alineatul (2) al articolului 60 va avea următorul cuprins:

„(2) Autorizațiile de construcție se vor acorda numai pentru exteriorul benzii litorale (de 50—150 m), care va fi stabilită în funcție de geomorfologia terenului.“

6. Partea introductivă a punctelor 1, 2 și 3 ale articolului 77 vor avea următorul cuprins:

„1. cu amendă de la 100.000.000 lei la 200.000.000 lei pentru persoane juridice și de la 10.000.000 lei la 50.000.000 lei pentru persoane fizice:

2. cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei pentru persoane juridice și de la 10.000.000 lei la 20.000.000 lei pentru persoane fizice:

3. cu amendă de la 25.000.000 lei la 50.000.000 lei pentru persoane juridice și de la 5.000.000 lei la 10.000.000 lei pentru persoane fizice.“

7. Partea introductivă a articolului 81 va avea următorul cuprins:

„Art. 81. — Constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă de la 200.000.000 lei la 500.000.000 lei următoarele fapte:“

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 2 iunie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 3 iunie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 24 iunie 2003.
Nr. 280.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 202/2002 privind gospodărirea
integrată a zonei costiere**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 202/2002 privind gospodărirea integrată a zonei costiere și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 23 iunie 2003.
Nr. 409.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 229

din 3 iunie 2003

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 127 alin. (1) și (2)
din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare,
aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 79/2003**

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 127 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 79/2003, excepție ridicată de Societatea Comercială „Integral Construct” — S.R.L. din Baia Mare în Dosarul nr. 248/2003.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca fiind neîntemeiată, deoarece prevederile legale a căror constituționalitate este criticată nu contravin principiului egalității în fața legii, întrucât art. 16 din Constituție are în vedere egalitatea cetățenilor în fața legii, nu egalitatea între persoanele fizice și persoanele juridice. În ceea ce privește invocarea încălcării art. 21 din Constituție, se consideră că finalitatea principiului constituțional al accesului liber la justiție constă în preveni-

rea, în acest caz, a exercitării abuzive de către debitorii a drepturilor de care beneficiază în cadrul procedurilor de executare silită.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 februarie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 248/2003, **Judecătoria Baia Mare a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 127 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare**. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Integral Construct” — S.R.L. din Baia Mare într-o cauză civilă privind soluționarea unei contestații la executare.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile de lege criticate contravin art. 16 și 21 din Constituție, precum și art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În esență, în motivare se arată că prin condiționarea înregistrării cererii prin care s-ar contesta executarea silită de depunerea prealabilă a unei cauțiuni egale cu 20% din cuantumul sumei urmărite, textul a cărui neconstituționalitate se invocă restrânge în mod nejustificat dreptul contestatoarei de a se adresa justiției. Se arată, de asemenea, că prin art. 16 din Constituție se instituie egalitatea în drepturi a tuturor cetățenilor în fața legii, egalitate care nu trebuie privită doar în mod abstract, ci în mod concret, ca prezentă în fața

justiției și care privește atât persoanele fizice, cât și persoanele juridice.

Judecătoria Baia Mare consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece dispozițiile art. 127 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 îngăduiesc accesul liber la justiție, așa cum este prevăzut de art. 21 din Constituție. Se arată că, deși obligativitatea stabilirii unei cauțiuni și a limitei minime a cuantumului acesteia în vederea suspendării executării silite împiedică tendințele debitorilor creanțelor bugetare de tergiversare a executării silite, totuși această condiție constituie o îngăduire a accesului la justiție, respectiv la realizarea controlului judecătoresc al unor asemenea acte efectuate cu încălcarea dispozițiilor legale în materie.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece măsura dispusă prin art. 127 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 nu aduce atingere principiului egalității în drepturi a cetățenilor, care se referă la egalitatea în drepturi a acestora în raport cu prevederile legii, iar nu la faptul că toți ar beneficia de aceleași drepturi. În continuare, Guvernul apreciază că depunerea cauțiunii este necesară numai în cazul persoanelor juridice, atât datorită numărului sporit de cauze executabile în care acestea sunt implicate, cât și din motive de natură economică. În opinia Guvernului, prin instituirea acestei cauțiuni nu se poate afirma că este obstrucționat accesul liber la justiție, întrucât s-a avut în vedere tendința spre abuzul de drept care se manifestă în procedurile de executare silită, care conduce la tergiversare și la întârzierea realizării drepturilor stabilite în baza unor titluri, în dauna intereselor creditorilor.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 127 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 79/2003, prevederi al căror conținut este următorul:

— Art. 127 alin. (1) și alin. (2): „(1) *Contestația la executare se face cu condiția depunerii numai de către persoanele juridice a unei cauțiuni egale cu 20% din cuantumul sumei datorate, la unitatea teritorială a trezoreriei statului.*

(2) *Dovada privind plata cauțiunii prevăzute la alin. (1) va însoți în mod obligatoriu contestația debitorului, fără de care aceasta nu va putea fi înregistrată.*”

În opinia autorului excepției, aceste prevederi contravin art. 16 și 21 din Constituție, prevederi potrivit cărora:

— Art. 16: „(1) *Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*

(2) *Nimeni nu este mai presus de lege.*

(3) *Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate de persoanele care au numai cetățenia română și domiciliul în țară.*”;

— Art. 21: „(1) *Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) *Nici o lege nu poate îngădui exercitarea acestui drept.*”

De asemenea, mai invocă și încălcarea prevederilor art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, potrivit cărora: „*Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârrea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea Constituțională reține că, în esență, prin aceasta se susține că art. 127 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002, potrivit căruia numai persoanele juridice care fac contestații la executare sunt obligate să depună o cauțiune egală cu 20% din cuantumul sumei, încalcă prevederile art. 16 și 21 din Constituție, precum și art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Prevederile art. 16 din Constituție, care consacră „*Egalitatea în drepturi*”, se referă la cetățeni, instituind egalitatea acestora în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări. În jurisprudența constantă a Curții Constituționale, de exemplu, prin Decizia nr. 102 din 31 octombrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 287 din 11 decembrie 1995, s-a statuat că textul constituțional al art. 16 alin. (1) ar fi aplicabil, în cazul persoanelor colective față de care s-a promovat un tratament juridic diferențiat, numai dacă prin aceasta regimul juridic diferit s-ar răsfrânge asupra cetățenilor, implicând inegalitatea lor în fața legii și a autorităților publice. Așa fiind, dispozițiile art. 16 din Constituție nu sunt incidente în cauză.

În ceea ce privește critica potrivit căreia dispozițiile de lege ce fac obiectul excepției de neconstituționalitate îngăduiesc accesul liber la justiție, Curtea observă că depunerea cauțiunii stabilite prin art. 127 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 are rolul de a frâna acțiunile dilatorii ale persoanelor juridice în cadrul procedurii de executare silită, fără ca prin aceasta să fie încălcate prevederile art. 21 din Constituție. Cu privire la constituționalitatea instituirii unei cauțiuni, ca o condiție a sesizării instanțelor judecătorești, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 236 din 5 iulie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 739 din 20 noiembrie 2001, respingându-se susținerile privind încălcarea dreptului de acces la justiție. Prin această decizie s-a statuat că accesul liber la justiție semnifică faptul că orice persoană poate sesiza instanțele judecătorești în cazul în care consideră că drepturile, libertățile sau interesele sale legitime au fost încălcate, iar nu faptul că acest acces nu poate fi supus nici unei condiționări, precum și că „această modalitate de reglementare, care reprezintă o opțiune a legiuitorului, este în conformitate cu dispozițiile constituționale privind competența și procedura în fața instanțelor judecătorești și exercitarea cu bună-credință a drepturilor subiective. Astfel, potrivit art. 125 alin. (3) din Constituție, „*Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege*”, iar conform art. 54, „*Cetățenii români, cetățenii străini și apatrizii trebuie să-și exercite drepturile și libertățile*

constituționale cu bună-credință, fără să încalce drepturile și libertățile celorlalți”.

Cele statuate prin decizia menționată își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea acestei jurisprudențe a Curții Constituționale.

Curtea urmează să respingă și critica privind încălcarea prevederilor art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât autorul excepției nu formulează nici un motiv din care să rezulte contrarietatea dintre textul de lege considerat ca fiind neconstituțional și textul din convenție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 127 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 79/2003, excepție ridicată de Societatea Comercială „Integral Construct” — S.R.L. din Baia Mare în Dosarul nr. 248/2003 al Judecătoriei Baia Mare.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iunie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent șef,
Gabriela Dragomirescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru propunerea părintelui Schönberger Eugen Anton în funcția de episcop al Episcopiei Romano-Catolice Satu Mare, în vederea recunoașterii prin decret al Președintelui României

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 21 alin. (1) din Decretul-lege nr. 177/1948 pentru regimul general al cultelor religioase din România, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se propune Președintelui României recunoașterea prin decret, în funcția de episcop al Episcopiei Romano-Catolice Satu Mare, a părintelui Schönberger Eugen Anton.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul culturii și cultelor,
Răzvan Theodorescu

București, 20 iunie 2003.
Nr. 711.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 1/2002 privind dizolvarea Consiliului General al Municipiului București

În temeiul art. 107 din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 1/2002 privind dizolvarea Consiliului General al Municipiului București, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 14 din 11 ianuarie 2002.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Ioan Rus
Ministru delegat pentru administrația publică,
Gabriel Oprea

București, 25 iunie 2003.
Nr. 712.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL INDUSTRIEI ȘI RESURSELOR

ORDIN privind recunoașterea Asociației de acreditare din România — RENAR ca organism național de acreditare

Având în vedere rezultatul favorabil al evaluării Asociației de acreditare din România — RENAR, realizată în baza prevederilor Ordinului ministrului industriei și resurselor nr. 260/2003 pentru aprobarea unor măsuri în vederea recunoașterii organismului național de acreditare, referitor la respectarea cerințelor legale aplicabile organismului național de acreditare,

în conformitate cu prevederile art. 17 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/1998 privind activitatea de acreditare a laboratoarelor și organismelor pentru evaluarea conformității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 245/2002,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 19/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Industriei și Resurselor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul industriei și resurselor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se recunoaște Asociația de acreditare din România — RENAR, cu sediul central în municipiul București, str. G-ral Berthelot nr. 24, sectorul 1, ca organism național de acreditare, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 38/1998 privind activitatea de acreditare a laboratoarelor și organismelor pentru evaluarea conformității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 245/2002.

Art. 2. — (1) Se atribuie Asociației de acreditare din România — RENAR, pentru administrare, marca națională

de acreditare prevăzută în anexa la Ordonanța Guvernului nr. 38/1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 245/2002.

(2) Procedura privind condițiile de utilizare a mărcii naționale de acreditare se elaborează de către Asociația de acreditare din România — RENAR și se avizează de către Ministerul Industriei și Resurselor.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul industriei și resurselor,
Dan Ioan Popescu

București, 12 iunie 2003.
Nr. 354.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro